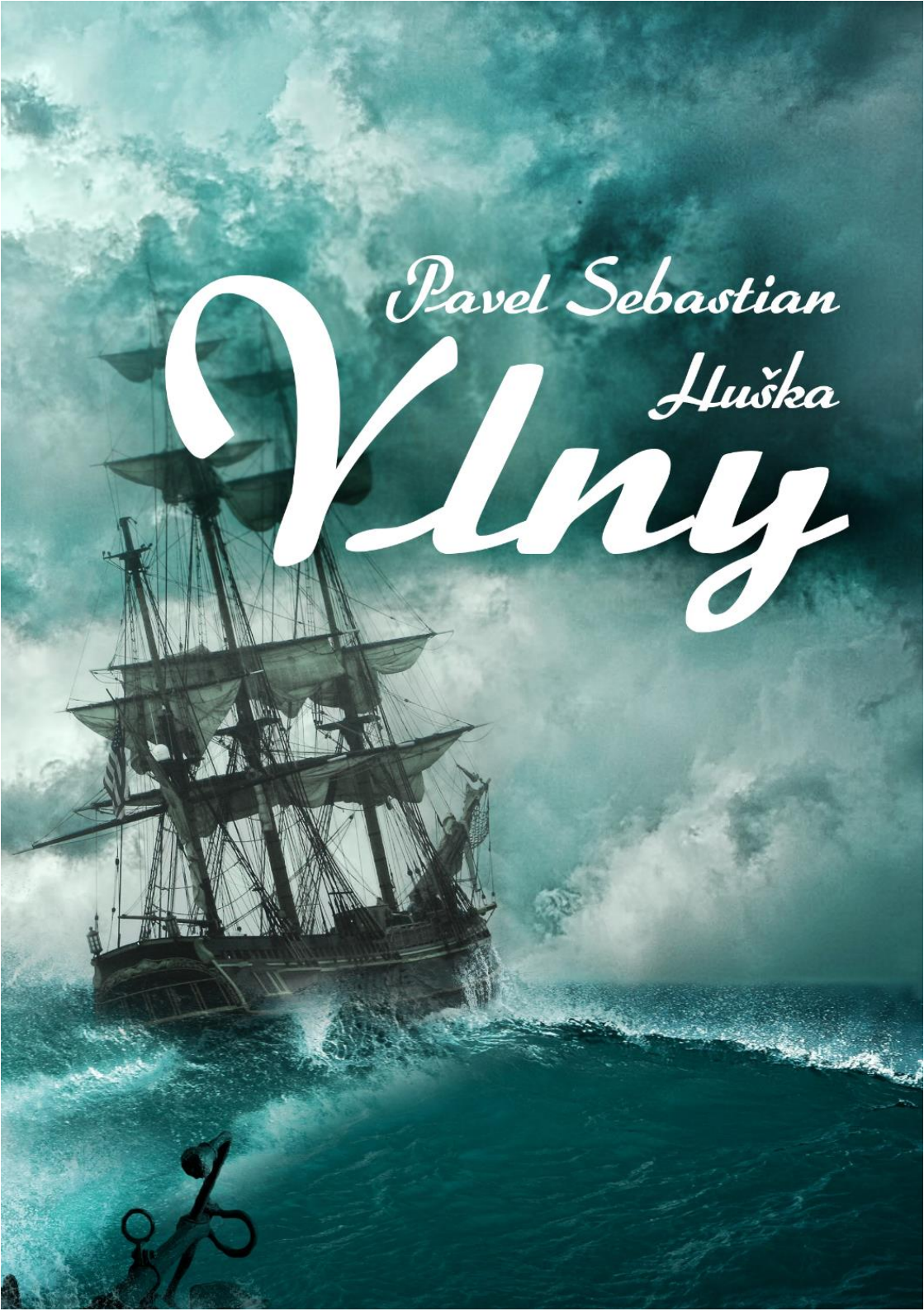

Pavel Sebastian

Huška

Vlny

Pavel Sebastian Huška

V L N Y

2012 - 2013

*Toto dílo je věnováno mé ženě, mé rodině a mým blízkým
přátelům;
všem těm, kteří jsou mi na tomto světě nejdražší...*

OHEŇ

*Oheň plane v Nekonečnu,
jako v samém srdci světa,
jako ve tvém těle hříšném,
jako v mysli nezralé.*

*Živel mocný, odedávna
soupeře s ní nelítostně,
nerad vodě ustupuje,
hoden síly trvalé.*

*Oheň domov zútulní ti,
když pec zvolna rozehřívá,
je to věru patron silný,
rozpálí i kamení.*

*Za dnů zimních zahřeje tě,
v ohništi, když plápolaje,
živé stíny skotačící
kreslí na zdi stavení.*

*Oheň jindy pro potěchu
krátké letní noci zpestří,
a tu bajky vyprávěné
pozornost tvou poutají.
Praskání pak nasloucháváš,
sediš a jen pozoruješ,
uhlíky jak oranžové
vzhůru k nebi stoupají.*

*Oheň vášně spaluje tě,
arci vždy mu neporučíš,
často ani neuhádneš,
kdo že koho ovládá.
Jednou klidně odpočíváš,
druhdy cos tě popudí zas,
a čert, už se chechotaje,
pod kotel hned přikládá.*

*Oheň, který zlým je pánem,
zkrocen je však užitečným,
a tak dobře mnohokráte
posloužil ti zaživa,
po odchodu do Věčnosti
o tělo tvé postará se,
pokud jej však podle zvyku
nestráví zem červivá...*

SÍLA

*Síla se rodí,
ničí i plodí,
nezměrně mocný
života grál.
Proniká zcela
duše i těla,
z věčného Zdroje
šíří se dál.*

*Přítomna všude
byla a bude;
vždyť také celý
pohání svět.
Někdy se skrývá,
kdo však se dívá,
ten ji i přesto
odhalí hned.*

*V kořenech stromů,
rachotech hromů,
ve slunce záři,
tmě liščích nor.
V úrodných polích,
jeskyních trolích,
nejhlubších dolech,
vrcholcích hor.*

*V ohni, když hoří,
hlubinách moří,
moci, jež vládne
bytostí všem.
V éteru jemném,
vesmíru temném,
samotném Jsoucnu,
i v srdci svém.*

*Někdy však přeci
stanou se věci,
co sílu vezmou,
ba život sám.
V myslí to mějme,
pročež si přejme,
kéž dost jí zbyde
do konce nám...*